

Льоша і чарівний безлад

Історія про хлопчика, який не здався

Щовечора в кімнаті Льоші відбувалося справжнє диво: речі самі собою розбігалися по всіх кутках.

Машинки ховалися під подушкою, олівці забиралися у кросівки, а плюшевий кіт Кузя урочисто лежав посеред підлоги — наче охороняв увесь цей безлад.

— Льошенько, час прибиратися і спати! — покликала мама з коридору.

Льоша подивився на кімнату, потім на ліжко... і важко зітхнув: іграшок було так багато, що здавалося : прибрати їх доведеться до самого ранку.

— Це неможливо, — прошепотів він. — Я ніколи не впораюсь.

☐ Як ти думаєш, що зробив Льоша далі?

Він стояв і дивився на безлад. У нього всередині все стиснулося. Що ж він обере?

- А) Кинув усе і ліг спати просто так.
- Б) Вирішив почати — хоча б з однієї іграшки.
- В) Розплакався і попросив маму прибрати замість нього.

☐ **А як би ти вчинив на його місці?** *Що б ти зробив, якби бачив такий безлад і дуже хотів спати?*

Льоша вже майже ліг на ліжко — але раптом його погляд впав на Кузю.

Кіт дивився на нього своїми гудзиковими очима. Спокійно. Наче говорив: «Ну і що? Почни з мене. У тебе все вийде».

Льоша підняв кота і поклав на ліжко. Потім — машинку. Потім — ще одну. Він більше не думав про всю кімнату одразу — лише про те, що тримає в руках просто зараз. І раптом стало легше.

Не минуло й десяти хвилин — підлога була чистою.

Льоша здивовано озирнувся навколо.

— Я ж казав, що це неможливо, — сказав він уголос. І засміявся. Бо це виявилось цілком можливим.

☐ **Як ти думаєш, чому у Льоші все вийшло?**

Він міг здатися — але не здався. Що йому допомогло?

- А) Мама змусила його прибрати.
- Б) Кузя нагадав: почни з одного маленького кроку.
- В) Йому просто пощастило, і все прибралось саме.

☐ **А як би ти вчинив на його місці?** *Чи було у тебе щось, що здавалось неможливим — а потім раптом вийшло? Розкажи!*

Мама зазирнула до кімнати і здивовано округлила очі: — Льошо! Як ти встиг?

— Я почав із Кузі, — серйозно відповів він. — А потім стало легше.

Льоша ліг у чисте ліжко, притис kota до грудей — і заснув швидко-швидко. Бо тепер він знав: іноді досить зробити один маленький крок — і все починає виходити. □

✦✦ Подумай разом із Льошею

□ **А як би ти вчинив на його місці?** Чи є щось, що ти давно відкладаєш, бо здається надто важким? Що буде твоїм «першим Кузею» — найменшим першим кроком?